

[Jens Thoft]

Jeg har den opfattelse helt grundlæggende, at borgerne bør kende de retningslinjer, som gælder for sådanne tjenesters arbejde. Ellers bliver de en stat i staten. Borgerne bør vide, hvordan disse tjenester følger ekstremistgrupper eller højregrupper eller venstregrupper, eller hvem det nu er.

Kender borgerne retningslinjerne og den praksis, som følges, så kan der i et demokrati ske to ting: Enten rejser der sig et ramaskrig, og den praksis bliver stoppet, eller også siger folk: Nå ja, men sådan må det jo altså være. Men vi forhindrer på grund af tavshedspligten og på grund af tys-tys'et omkring de her sager enhver demokratisk debat om, hvordan disse tjenester skal fungere i vores samfund.

Den meget omfattende Blekingegadesag har – det har stået i aviserne, så dér røber jeg ikke noget fra udvalget – været omtalt i udvalget i to gange 5 minutter. Det fortæller lidt om udvalgets grundighed.

Jeg er altså konkluderende ikke tilhænger af at nedlægge udvalget. Jeg tror godt, det kan virke dæmpende på visse kreative elementer i tjenesterne, hvad enten de nu leger turister på flyvepladser i Polen eller hygger sig med at fotografere fredsdemonstranter i arbejdstiden med arbejdsgiverens kamera til familiealbummet – dér var et objekt for skatteministeren – eller de leger røvere og soldater ved at aflytte på et loft tæt ved Københavns Universitet. Men jeg så hjertens gerne, at udvalget fik lidt større beføjelser, sådan som det i øvrigt gælder i en lang række af de lande, vi normalt sammenligner os med.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er muligt, at der er grundlag for at kritisere udvalgets arbejde. Det er også muligt, at der skal laves ting om, men jeg synes ikke, at den løsning, som Fremskridtspartiet kommer frem til her, er den rigtige. Her foreslår man simpelt hen, at udvalget nedlægges, fordi man konkluderer, at det er overflødigt, og endvidere tager man udgangspunkt i en sag, hvor der endnu ikke er etableret eller måske aldrig nogen sinde bliver etableret nogen som helst form for sammenhæng mellem efterretnings-tjenesterne og den påståede aflytning.

Derfor synes jeg, at udgangspunktet i denne sag er stærkt kritisabelt, og jeg mener, at man skal holde sig til udvalgets funktion helt gene-

relt og ikke begynde at tage udgangspunkt i en bestemt sag, som muligvis slet ikke har noget som helst med efterretnings-tjenesterne at gøre.

Hvis man er utilfreds med et udvalg, må man foreslå, hvordan det så skal fungere. Det er der ikke nogen løsninger på i Fremskridts-partiets forslag. Den debat synes jeg meget hellere vi skulle tage, og den debat har hr. Jens Thoft da givet nogle spændende oplæg til.

Vi fra radikal side vil gerne diskutere, hvordan det udvalg skal fungere, men vi mener ikke, vi skal foreslå dets nedlæggelse. Det er simpelt hen for let at give op på den måde og sige, at det er fuldstændig overflødigt og ikke har nogen betydning.

Lysholm Christensen (KRF):

De principper, der lå til grund for nedsættelsen af det omtalte udvalg, finder vi stadig væk rigtige. Vi synes også, at udvalget har fungeret tilfredsstillende i den tid, det har fungeret. Det har opfyldt de forventninger, som vi stillede til udvalget, og derfor stiller vi os lidt uforstående over for det forslag, der her er fremsat af Fremskridtspartiet om at nedlægge det pågældende udvalg. Det ser vi ingen grund til at medvirke til.

Vi afviser forslaget.

Ole Donner (FP):

Det var jo en klar afvisning af Fremskridts-partiets lovforslag. Vi var også de eneste, der var modstandere af, at udvalget blev nedsat, så jeg havde egentlig heller ikke ventet, at forslaget skulle gå igennem enstemmigt.

Men jeg er da glad for, at jeg i bemærkningerne har henvist til den aflytning, der har fundet sted mod hr. Gammeltoft-Hansen, for det er jo det, alle ordførerne og ministeren har koncentreret sig om.

Det er jo svært at komme til at sige noget om dette udvalg. Fru Elisabeth Arnold siger, at det er en forkert måde at gøre det på; man skal holde sig til det, som udvalget beskæftiger sig med. Ja, men så er vi netop i den situation, at det kan man ikke sige, for hvis man siger: Vi får ikke noget at vide, så er der ikke nogen, der kan gå op og modbevise det og sige: Jo, det gør vi, vi får det og det og det at vide.

Derfor er jeg glad for, at jeg skrev om aflytningssagen mod Gammeltoft-Hansen, så vi i hvert fald havde lidt at tale om fra de forskellige ordføreres side.